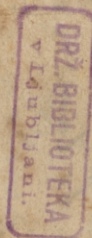

Blagorodnime Gospodu
Gospodu Svetimenu Ulrike!

Nebéška procesja.

Osemnajst sto in petero
Léto gré čez tridesét,
Kár pèrnéšel svéto véro
Iesus Kristus je na svét.

Bóg sedi na svojím stóli
Z celo je častjó obdán,
Angeljci stojé okóli,
Bil je vsih Svätíkov dán.

In per sébi svojga sína
Ima in svetga duhá,
Vsih nebésčanov družina
Se je zbirála krog Boga,

Glédat tam procesjo svéto
Trúmo dúš zveličanéh,
Iz svéta popréjšno léto
In iz víc poklécianéh.

Kiróna jim na glávi séje,
Par za páram se versté
Vrôkah nosjó ólje véje,
Z pésmami Boga časté.

Na bandérah jágrje bóžje,
Roženkrance na vratak,
Préd na kémli jim okóžje
Čez hudíca on čez gréh.

Dúš gré mému, de miljóri
Dósti mánjalo jih ní,
Na komóci v stóli slóni
Bóg se žalóstrn derži.

Zdaj bandéro se perkáže
Kristofa Ljubljánskiga;
Bóg ^{mu} ~~se~~ ~~ma~~ ukáže,
Tako právi, práša ga:

* Kákor, de za beráčúne,
In za kmétice samó,
Za ^{menibe} ~~beráče~~ in za núné
Bil bi vstváril jex nebo.

Ti le, al kaka pokréká
Ne gredó v pekél se grét;
Ni gospóshiga človéka
V svéti ráj zé néhaj lét.

Mànj le žalost ta' me bode,
Ki poglédam trópič trój;
Ti sam nekaj še gospóde
Vódiš vselej za seboj.

Véci mesta so keršánske
Dúnaj, Terst, Pariz in Rim,
Mànj gospóde, ko z ljubljánske
Kraje 'z njih v nebb dobim.

Drúge mesta tud' oltárje
Imajo in mástrike;
Kraj ljubljánce môje várje
De jih mànj pekél požrè? "

"Část in hvála tebi bode!"
Krištof mu odgovorí:
"Ménim, de v ljubljáni lódi
Ima mànj zato' moči,

Tjer ker je zéno njé gledíse **
v njim smorád, temá, dolgáx
Ze trohljivo njé plesíse **
Láhot v njim, napih, dolgáx.

* Theater ** Redoute.

Kdó rad puste je kopúne,
Drágo kúlico pijé
Kdó imé rad v láčne kljúne,
Kdó imé rad v láčne kljúne,
Njé strelíse je ostótno.

V njim je preberáški ples,
Tam šivárstvo premogóčno,
Pleo z otrobi tam je zmes.

Torej rájše v bórje híše
Je in bó ljubljánčan sel,
Kio v gledíse, na plesíse
"Pláho d'elat za pekél."

Latanas skož líkrijo kljúca
Gledal in poslušal je,
Berž si zmišlè xvíta búca
Za ljubljánce límance.

Lídat vóhne jim kakíno,
Kraj de je, imé pové:
Lenko, móško tam mladíno
Z máterami vřed kazé

De bi bréžno bój ukálo
Je Možovu misel dál,
De gospódo bój to málo
Na strelíšu vkuš je zbrél.

* Schiessstatte,

Kece zidat koloseum,
Tam ljubljánčani vsi oprék
Peli bódo mu "Te Deum",
De se bó razlégal jék.

Lylo

Koloseum pot k nebesám
Bó razidal křesťencam
Terl se v njim se úm z kolésam,
Nóva Sódoma bo tam.

Se zidalo bó gledisě,
Kro se léto ^{mladé} pánovc;,
Mánjkalo ne bó nam hísě,
Kjer se Satanas častě.

Čáka te velika sréca,
Ti ljubljána spáčena!
Ti kosarna bóš slovéca
Satana peklenškiego.

Perovi sédeš bóš hudíca,
Čex deset lét věč ne bó
Křistof trój imel merlíca,
Kri je ^{dušo} dál v nebó.

amen.